

# ভাৰবাণীৰ এক সম্পূৰ্ণ দৃশ্য

জীৱন পৰিবৰ্ত্তন কৰা এটা বাইবেল অধ্যয়ন!

বাবিলৰ খাদ্য দ্ৰব্য খাবলৈ অমান্তি হোৱা

দানিয়েল ১:১-২১

## কাহিনী...



## নব্বুখদনেচৰ

ৰজাই যেতিয়া যিৰূচালেম নগৰ আক্ৰমণ কৰি অধিকাৰ কৰিছিল, হাজাৰ হাজাৰ যিহুদীক বন্দী কৰি বাবিললৈ অনা হৈছিল। ৰজাই তেওঁৰ দাস, অস্পন্দজক, যিহুদী বন্দীয়াৰ বিলাকৰ মাজৰ পৰা গুণৱান য়ুরক সকলক বাচনি কৰিবলৈ নিৰ্দেশ দিছিল, যিবিলাকক তিনি বছৰ বাবিলৰ ভাষা আৰু জ্ঞান-শিক্ষা শিকোৱাৰ পাছত ৰাজ-দৰবাৰলৈ লৈ অনা হব, যাতে সিহঁতে ৰজাৰ হকে সেৱা পৰিচৰ্যা কৰিব পাৰে।

দানিয়েল, হননিয়া, মীচায়েল, আৰু অজৰিয়া, অস্পন্দজৰ চকুত পৰিছিল আৰু তেওঁলোকক ৰাজ-গৃহলৈ লৈ অনা হৈছিল। কিন্তু তাত এটা সমস্যাক সৃষ্টি হৈছিল। সেই য়ুরক কেইজনৰ নিমিত্তে যি খাদ্য আৰু পান কৰা দ্ৰব্যসমূহৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰা হৈছিল তাত এনেকুৱা অনেক খাদ্য আৰু পান কৰা দ্ৰব্য সন্নিৱিষ্ট কৰা হৈছিল যিবোৰক ঈশ্বৰৰ দ্বাৰাই নিষেধ কৰা হৈছিল।

অকৃতজ্ঞতা দেখুৱাবলৈ ইচ্ছা নকৰি, দানিয়েলে অতিশয় বিনম্ৰতাৰে তেওঁৰ নিজৰ আৰু বন্ধু তিনি জনৰ বাবে নিৰামিশ আহাৰ আৰু মাত্ৰ বিশুদ্ধ পানী দিবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। প্ৰথমতে ৰজাৰ দাস গৰাকীয়ে তেওঁবিলাকৰ অনুৰোধটিক মানি লোৱা নাছিল। “এনেকুৱা খাদ্য খাই আপোনালোকে সু-স্বাস্থ্যৱান হব নোৱাৰে!” তেওঁ প্ৰায় আটাই পাৰি কৈছিল। “আপোনালোক ৰোগীয়া হব, আৰু তেতিয়া ৰজাই মোৰ মূৰটো যথা স্তানত নাৰাখিব”। কিন্তু দানিয়েলে অতি বিনম্ৰতাৰে

নেৰানেপেৰাকৈ লাগিয়েই আছিল, ১০ দিনৰ প্ৰমাণ চাবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল, আৰু দুহ দিনৰ পাছত ৰাজকীয় খাদ্য খোৱা য়ুরক সকলৰ স্বাস্থ্যৰ সৈতে তেওঁলোকৰ দৃশ্যমান স্বাস্থ্যৰ তুলনা কৰি চাবলৈ কৈছিল।

এই অনুৰোধটিক মানি লোৱা হৈছিল আৰু দুহদিন ধৰি ইব্ৰীয়া চাৰিজন য়ুরকে কেৱল পানী আৰু সাধাৰন নিৰামিশ আহাৰ ভোজন কৰিছিল। পৰ্য্যবেক্ষণৰ দুহ দিনৰ শেষত দেখা গল, দানিয়েল আৰু তেওঁৰ তিনিজন বন্ধু, “ৰজাৰ উত্তম খাদ্যদ্ৰব্য খোৱা, সকলো যুৱাতকৈ তেওঁবিলাকৰ মুখৰ চেহেৰা উত্তম আৰু গা পুষ্ট হ’ল”। দানিয়েল ১:১৫।

তিনি বছৰৰ পাছত, এই চাৰিজন য়ুরকক ৰজা নব্বুখদনেচৰৰ দ্বাৰাই পৰীক্ষা কৰা হৈছিল, আৰু এই ঘোষণা কৰা হৈছিল, তেওঁলোক বাবিলত থকা আটাইবিলাক জ্ঞানী মানুহতকৈ দৃষ্টিগত অধিক বুদ্ধিমান আছিল। বাইবেলে আমাক কয় যে দানিয়েল প্ৰায় ১০০ বছৰৰ বৃদ্ধাৱস্থালৈ জীয়াই আছিল। দানিয়েল আৰু তেওঁৰ বন্ধু সকলক ইমান গভীৰ জ্ঞান, সুস্বাস্থ্যৱান, আৰু দীৰ্ঘজীৱনৰ অধিকাৰী হবলৈ কিহে সহায় কৰিছিল?



# অধ্যয়ন

তলত দিয়া প্ৰতিটো বাইবেল পদ পাঠি খালী ঠাইবোৰ পূৰন কৰক।

## ১. মানৱ জাতিটোৰ নিমিত্তে ঈশ্বৰে নিৰ্বাৰণ কৰা আচল আহাৰ কি আছিল?

আদিপুস্তক ১:২৯ “পাছে ঈশ্বৰে কলে, “চোৱা, গোটেই পৃথিবীত থকা \_\_\_\_\_ ধৰা সকলো বন, আৰু ভিতৰত গুটি থকা সকলো \_\_\_\_\_ বৃক্ষ মই তোমালোকক দিলোঁ; সেয়ে তোমালোকৰ আহাৰ হব।

## ২. আদম আৰু হাৱাই পাপ কৰাৰ পাছত তেওঁবিলাকৰ আহাৰৰ লগত ঈশ্বৰে আৰু কি পৰিপূৰক ওপৰৰিহি আহাৰ যোগ দিছিল?

আদিপুস্তক ৩:১৮ তুমি পথাৰৰ \_\_\_\_\_ ভোজন কৰিবা (কেজিভি)।

**টোকা:** মানৱ জাতিটোৰ নিমিত্তে আচল আহাৰ আছিল, ফলমূল, শস্য, শস্যৰ গুটি আৰু খোলা থকা গছৰ গুটিৰ এটা নিৰামিশ আহাৰ। ঈশ্বৰে আদম আৰু হাৱাৰ খাদ্যৰ তালিকাত শাক-পাচলি যোগ দিছিল যেতিয়া সিহঁতে পাপ কৰিছিল আৰু জীৱন বৃক্ষৰ পৰা ফল খাব পৰা নাছিল।

## ৩. আমাৰ স্বাস্থ্যৰ প্ৰতি ঈশ্বৰ সচেতন নেকি?

মথি ৪:২৩ পাছে যীচুৱে গোটেইখন গালীল দেশত ফুৰি ফুৰি, তেওঁবিলাকৰ নাম-ঘৰবোৰত উপদেশ দি, ৰাজ্যৰ শুভবাৰ্ত্তা প্ৰচাৰ কৰি, মানুহবিলাকৰ সকলোবিধৰ ৰোগ আৰু সকলোবিধৰ নৰিয়া \_\_\_\_\_ কৰিলে।

৩য় যোহন ২ হে প্ৰিয়, তোমাৰ জীৱাত্মা যেনে কুশল-প্ৰাপ্ত, তেনেকৈ সকলো বিষয়তে তোমাৰ \_\_\_\_\_ আৰু \_\_\_\_\_ হওক, এয়ে মোৰ প্ৰাৰ্থনা।

**টোকা:** বাইবেলে শিকাইছে যে ঈশ্বৰৰ বাবে আমাৰ শাৰীৰিক স্বাস্থ্য অতিকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ। যীচুৱে উপদেশ দিওঁতে যিমান সময় ব্যয় কৰিছিল, সিমান পৰিমাণৰ সময় সুস্থ কৰাটো ব্যয় কৰিছিল। আমাৰ স্বাস্থ্য উন্নতি সাধনৰ অৰ্থে আৰু দীৰ্ঘায়ু হবৰ নিমিত্তে বহুতো বাইবেল নীতি-নিয়ম আছে, যিবোৰক আমি পালন কৰিব পাৰোঁ।

## ৪. ঈশ্বৰে ইন্স্বায়েলৰ সন্তান সকলৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল যে তেওঁবিলাকে তেওঁৰ বাধ্য হৈ তেওঁৰ সেৱা কৰে, তেওঁ সিহঁতৰ পৰা আটাইবিলাক ৰোগ ব্যাধি গুচাই পেলাব। তেওঁ তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞা পালন কৰিছিল নে?

গীতমালা ১০৫:৩৭ তেওঁ লোকবিলাকক উলিয়াই আনিলে ... তেওঁৰ ফৈদবিলাকৰ মাজৰ \_\_\_\_\_ নাছিল।

**টোকা:** মাতৃৰ কল্পনা কৰি চাওক! যেতিয়া ঈশ্বৰৰ লোকবিলাকে প্ৰতিজ্ঞাৰ দেশত সোমাইছিল, গোটেই জাতিটোৰ মাজত এজনো ৰোগীয়া বা দুৱল ব্যক্তি নাছিল।

## ৫. আমাৰ স্বাস্থ্য ঈশ্বৰৰ বাবে কিয় ইমান গুৰুত্বপূৰ্ণ?

**১ম কৰিন্থীয়া ৬:১৯, ২০** তোমাৰ শৰীৰটো পবিত্ৰৰ আত্মাৰ \_\_\_\_\_ ... হেতুকে তোমালোকৰ শৰীৰত ঈশ্বৰক গৌৰৱান্বিত কৰা। কেজিডি।

**ৰোমীয়া ১২:১** তোমালোকে নিজ নিজ \_\_\_\_\_ জীৱিত, পবিত্ৰ, আৰু ঈশ্বৰৰ প্ৰহৰণীয়া \_\_\_\_\_ স্বৰূপে উতসৰ্গ কৰা; এয়েই তোমালোকৰ যুক্তিসঙ্গত আৰধনা।

**টোকা:** ঈশ্বৰে কামনা কৰে আমাৰ শৰীৰটো যেন তেওঁৰ পবিত্ৰৰ বাস-স্থান হয়। সেইকাৰনে আমি আমাৰ শৰীৰবোৰক তেওঁৰ নিবাস স্থান হিচাপে গঢ়িবলৈ মনস্ক কৰিব লাগে।

## ৬. স্বাস্থ্য সন্মত জীৱন ধাৰনৰ নিমিত্তে উত্তম বাইবেল বিধি বা নিয়মটো কি বাৰু?

**১ম কৰিন্থীয়া ১০:৩১** এতেকে তোমালোকে \_\_\_\_\_ আদি যি যি কৰ্ম্ম কৰা, সকলোকে ঈশ্বৰৰ গৌৰৱৰ অৰেখ কৰিবা।

**টোকা:** আমি এনেকৈ জীৱন ধাৰন কৰিবলৈ যত্ন কৰা উচিত, যাতে আমাৰ আটাইবোৰ অভ্যাস, আচাৰ-ব্যৱহাৰ—এনেকি আমাৰ ভোজন-পান কৰাও—ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ কৰে।

## ৭. খ্ৰীষ্টিয়ানবিলাকে মাদক দ্ৰব্য ব্যৱহাৰ কৰা উচিত নে?

**হিতোপদেশ ২০:১** দ্ৰবাক্ষাৰস নিন্দক, আৰু \_\_\_\_\_ দ্বন্দ-কাজিয়া কৰোঁতা যি কোনোৱে তাৰে মতলীয়া হয়, তেওঁ জ্ঞানৱান \_\_\_\_\_।

**টোকা:** মাদক দ্ৰব্যবোৰক অতি স্পষ্টকৈ শাস্ত্ৰব্যাক্যৰ দ্বাৰাই নিষেধ কৰা হৈছে। “দ্ৰবাক্ষাৰস” (Wine) শব্দটো বাইবেলত হয় পগোৱা দ্ৰবাক্ষাৰস (Fermented) নহয় নপগোৱা দ্ৰবাক্ষাৰস (Unfermented) অৰ্থাত আঙুৰৰ বস দুয়োটাৰ ক্ষেত্ৰতে ব্যৱহাৰ কৰিছে। আজিকালি ব্যৱহাৰ কৰা “চিডাৰ [Cider]” (আপেলৰ বস পচাই তৈয়াৰী কৰা এবিধ মোলায়েম মদ) শব্দটোৰ ক্ষেত্ৰতো এয়াৰ অৰ্থ একেটাই। হিতোপদেশ ২৩:২৯-৩২ পদবোৰত বাইবেলে পগোৱা দ্ৰবাক্ষাৰসৰ (Fermented) বিষয়ে বিবৰণ আগবঢ়াইছে, আৰু ঈশ্বৰে কৈছে যে আমি এনেকি ইয়ালৈ চোৱাও উচিত নহয়। খ্ৰীষ্টিয়ান বিলাকে ব্যৱহাৰ কৰিব পৰা একমাত্ৰ দ্ৰবাক্ষাৰস হৈছে নতুনকৈ চেপি উলিওৱা দ্ৰবাক্ষাৰস, যিটো হৈছে অপগোৱা (Unfermented) মিঠা আঙুৰৰ বস।

**যিচয়া ৬৫:৮** দ্ৰবাক্ষাৰ (আঙুৰৰ) থোকত \_\_\_\_\_ বস।

## ৮. যিবিলাকে নিজৰ শৰীৰক অপবিত্ৰ কৰে ঈশ্বৰে তেওঁবিলাকক কি কৰিব?

**১ম কৰিন্থীয়া ৩:১৬, ১৭** তোমালোক যে ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ, আৰু ঈশ্বৰৰ আত্মা তোমালোকত নিবাস কৰে, ইয়াক তোমালোকে নাজানা নে? কোনোৱে যদি ঈশ্বৰৰ মন্দিৰ নষ্ট কৰে, তেন্তে ঈশ্বৰে \_\_\_\_\_ কৰিব।

যাত্ৰাপুস্তক ২০:১৩ তুমি \_\_\_\_\_ নকৰিবা।

**টোকা:** যিকোনো বস্তু নাইবা স্বাস্থ্য ক্ষতিকাৰক কু-অভ্যাস যি শৰীৰক নষ্ট কৰে বা আয়ুস ছুটি কৰে, তেনে বস্তুবোৰক বা কু-অভ্যাস পৰিত্যাগ কৰা উচিত। এনে কৰি লাহে ধীৰে মৰাটোও আত্মহতাই। ইয়াৰ ভিতৰত অৱশ্যে ক্ষতিকাৰক ড্ৰাগচ (যেনে সকলো প্ৰকাৰৰ ধপাত জাতীয় বস্তু) আৰু বহু শীতল পানীয় যত থাকে সকলোৱে ভাল পোৱা অথচ: অতিকৈ ক্ষতিকাৰক ড্ৰাগচ যাক কোৱা হয় কেফেইন। ঈশ্বৰে কৈছে যে তেওঁ সেইবিলাক মানুহক নষ্ট কৰিব যিবিলাকে জানি বুজি তেওঁবিলাকৰ মন্দিৰ স্বৰূপ শৰীৰটোৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰি সৱনশ মাতি আনে।

### ৯. কি কি স্তন্যপায়ী জন্তুক খাবলৈ ঈশ্বৰে মানৱক অনুমতি দিছে?

লেবীয়াপুস্তক ১১:৩ পশুবোৰৰ মাজত যিকোনো জন্তুক \_\_\_\_\_ সম্পূৰ্ণৰূপে দুফাল, আৰু ঘাঁহ পাণ্ডলে, তাক তোমালোকে খাব \_\_\_\_\_।

**টোকা:** আমাৰ নিমিত্তে বিষয়বোৰ সৰল কৰিবলৈ, ঈশ্বৰে আটাইবিলাক জীৱন্ত প্ৰাণীক দুটা শ্ৰেণীত বিভক্ত কৰিছে: গুচি আৰু অগুচি। যিবিলাক গুচি সেইবোৰক খাবলৈ তেওঁ আমাক অনুমতি প্ৰদান কৰিছে কিন্তু অগুচি প্ৰাণীবোৰক আহাৰৰ বাবে অযোগ্য বুলি ঘোষণা কৰা হৈছে। সকলো স্তন্যপায়ী প্ৰাণী যিবিলাক গুচি হওঁতৰ দুটা বৈশিষ্ট আছে। (১). ইহঁতৰ খুৰা সম্পূৰ্ণভাৱে দুফাল হব লাগিব। (২). ইহঁতে ঘাঁহ পাণ্ডলিব লাগিব। উদাহৰন স্বৰূপে গাহৰিৰ খুৰা ফটা, কিন্তু ই ঘাঁহ পাণ্ডলি নাখায়, গতিকে ই অগুচি।

### ১০. কি প্ৰকাৰৰ মাছ আৰু সাগৰীয়া প্ৰাণীবোৰ গুচি?

লেবীয়াপুস্তক ১১:৯ জলজন্তুবোৰৰ মাজত তোমালোকে এইবোৰ খাব পাৰিবা সমুদ্ৰত কি নদীত, বা আন পানীত থকা জন্তুকৰ মাজত, \_\_\_\_\_ আৰু \_\_\_\_\_ থকা জন্তুক তোমালোকে খাব পাৰিবা।

**টোকা:** আহাৰৰ বাবে অধিকাংশ মাছেই গুচি। তথাপিও বামী মাছ, ছাৰ্ক, মাগুৰ, শিঙি, বৰালি ইত্যাদিবোৰ গুচিৰ ভিতৰত নপৰে। পানীত থকা আটাইবোৰ প্ৰাণী যাৰ পাখি আৰু বাকলি নাই, সেইবোৰ অগুচি আৰু খোৱাৰ উপযোগী নহয়। উদাহৰণ স্বৰূপে কাছ, শামুক কেৰুৰা, ভেকুলি, মিছমাছ, সাগৰীয়া শামুক ইত্যাদি।

### ১১. কোন কোন চৰাইবোৰ অগুচি?

লেবীয়াপুস্তক ১১:১৫, ১৬ কুৰৰ, হাড়গিলা, উত্কেৰাশ, মটীয়া চিলনী, সকলোবিধৰ ৰঙা চিলনা.. সকলো বিধৰ কাউৰী, আৰু \_\_\_\_\_ চৰাই, \_\_\_\_\_, গঙ্গা চিলনী আৰু সকলো বিধৰ শেন।

**টোকা:** লেবীয়াপুস্তকৰ ১১ অধ্যায়ত যি তালিকাই ইঙ্গিত দিছে যে যিকোনো চিকাৰী চৰাই, গেলা-পচা খোৱা চৰাই আৰু মাছখোৱা চৰাইবোৰ অগুচি। কিন্তু আটাইবোৰ ঘাঁহ খোৱা চৰাই যেনে-বটা চৰাই, মুৰ্গী, আৰু টুৰকী চৰাই গুচি।

১২. শুচি আৰু অশুচিৰ বিষয়ে দিয়া যি বিধান সেইবোৰ মোচিৰ যাগ-যজ্ঞীয়, বলি বিধানৰ অংশ নহয় জানো, যিবোৰ সেই ক্ৰমচতেই উঠি গল?

আদিপুস্তক ৭:১, ২ পাছে যিহোৱাই নোহক কলে, তুমি সপৰিবাৰে জাহজত উঠাগৈ ... পৃথিবীৰ ওপৰত সঁচ ৰাখিবলৈ, \_\_\_\_\_ পশুৰ প্ৰতিবিধৰ মতা মাইকী সাতোটা সাতোটা, আৰু \_\_\_\_\_ পশুৰ মতা মাইকী \_\_\_\_\_ এজোৰ।

**টোকা:** নহয়, উঠিও যোৱা নাই, শুচি আৰু অশুচি পশুৰ ঈশ্বৰৰ যি শ্বেণীবিভাজন সেইবোৰ সৃষ্টিৰ পৰাই আছে। জাহাজত শুচি পশুৰ সাতজোৰকৈ আৰু অশুচি পশুৰ এজোৰকৈ লবলৈ নোহক কোৱা হৈছিল। এইটো মোচিৰ বিধানৰ বহু আগৰ কথা।

১৩. অশুচি খাদ্য খোৱাতো এটা গুৰুত্বৰ অপৰাধ বুলি ঈশ্বৰে কৈছে নে?

যিচয়্যা ৬৬:১৫, ১৭ কিয়নো চোৱা, যিহোৱাই মহাকোপেৰে নিজৰ কেৰাধ, আৰু প্ৰজ্বলিত অগ্নিশিখাৰ \_\_\_\_\_ কৰিব ... যিহোৱাই কৈছে, \_\_\_\_\_, যিগলগীয়া বস্ত্ৰ, আৰু ইন্দুৰ খাওঁতা যি লোকবোৰে সোমাজত এজোপা গছ থকা বাৰীৰ পিছফালে নিজকে পবিত্ৰ আৰু শুচি কৰে, সিহঁত একেবাৰেই \_\_\_\_\_ হব।

**টোকা:** হয় কৈছে! এই ক্ষেত্ৰত বাইবেল ইমান সৰল আৰু সুস্পষ্ট যে ভুলকৈ বুজিবলৈ থলেই নাই। তেওঁৰ দ্বিতীয় আগমনত, সেই লোকসকলক বিনষ্ট কৰিব, যিবোলাকে তেওঁৰ বাক্যই কি বিচাৰে তাক জানিও গাহৰিৰ মণ্ডহ আৰু আন আন অশুচি খাদ্যবোৰ খায়।

১৪. খ্ৰীষ্টিয়ানবিলাকৰ নিমিত্তে মূল স্বাস্থ্য নীতি কি?

১ম কৰিন্থীয়া ৯:২৫ আৰু যি মানুহে মালযুদ্ধ আদি কৰি খেলত জিকিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেওঁবিলাকে সকলো ভাৱে \_\_\_\_\_ কৰে।

**টোকা:** ইন্দিৰয় দমনৰ অৰ্থ হৈছে যিকোনো ক্ষতিকারক বস্তুবিলাকৰ পৰা নিজকে সম্পূৰ্ণভাৱে বিৰত কৰি ৰাখা আৰু ভাল বস্তুবোৰ ব্যৱহাৰ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত পৰিমিতাচাৰী হোৱা।

১৫. বাইবেলৰ স্বাস্থ্য নীতিবোৰ এতিয়াও প্ৰযোজ্য হৈ আছে নে?

ক. কোৱাৰেনটাই অৰ্থাত পৃথকে ৰখা ব্যৱস্থাবোৰে সংক্ৰামক ৰোগ নিয়ন্ত্ৰণ কৰে (লেবীয়াপুস্তক ১৩:৪৬)।

খ. মানুহৰ মৰাশ বিলাক মাটিৰ তলত পুতি ৰখা উচিত (দ্বিতীয় বিবৰন ২৩:১২, ১৩)।

গ. গা-খোৱা আৰু কাপোৰ পিন্ধাই বেমাৰৰ বীজানু সোমোৱাত বাধা দিয়ে (লেবীয়াপুস্তক ১৭:১৫, ১৬)।

ঘ. নৈতিক (ধাৰ্মিক) জীৱন নিৰ্বাহে যৌন-মিলন জনীত ৰোগ প্ৰতিৰোধ কৰে (লেবীয়াপুস্তক ১৮:২৩; হিতোপদেশ ৫:১-১২; কলচীয়া ৩:৫, ৬)।

ঙ. জন্তুৰ চৰ্ম্মী খোৱা উচিত নহয় (লেবীয়াপুস্তক ৩:১৭; ৭:২২-২৪)।

- চ. ঘৃণা আৰু তিক্ততাই এজন ব্যক্তিৰ স্বাস্থ্য নিৰ্ণয় কৰে (লেবীয়াপুস্তক ১৯:১৭, ১৮; হিতোপদেশ ১৫:১৭; ইব্ৰী ১২:১৪, ১৫)।
- ছ. অতিমাত্ৰা ভোজন স্বাস্থ্যৰ ক্ষতিকারক (হিতোপদেশ ২৩:২)।
- জ. আমাৰ শৰীৰক উপযুক্ত জিৰনীৰ প্ৰয়োজন হয় (গীতমালা ১২৭:২; মাৰ্ক ৬:৩১)।
- ঝ. কামৰ গুৰুত্ব (যাত্ৰাপুস্তক ২০:৯, ১০; ২য় থিচলনীকীয়া ৩:১০)।
- ঞ. এক যোগাত্মক মনোভাৱ হৈছে উত্তম ঔষধ (হিতোপদেশ ১৭:২২; ১ম তীমথিয় ৬:৬)।
- ত. পিতৃ-মাতৃৰ অভাৱে সন্তান সকলৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায় (দ্বিতীয় বিবৰন ১২:২৫; যাত্ৰাপুস্তক ২০:৫)।

**টোকা:** ঈশ্বৰে যিবোৰ স্বাস্থ্যবিধি তেওঁৰ লোকসকলক প্ৰদান কৰিছিল, সেয়া বহু হাজাৰ বছৰৰ আগৰ কথা যি সময়ত বৈজ্ঞানিক গৱেষণাৰ অস্তিত্বই নাছিল। মাতৃৰ কেইবছৰ মান আগতেহে আমি চিনিব পাৰিছোঁ যে সেইবোৰ প্ৰকৃতিতে কিমান উপকাৰী!

### ১৬. স্বৰ্গত মানুহবিলাকে জীৱ-জন্তু হত্যা কৰি তাৰ মাংশ খাব নে?

যিচয়া ৬৫:২৫ যিহোৱাই কৈছে, মোৰ সমস্ত পল্লতত কোনোও \_\_\_\_\_ অপকাৰ কি  
\_\_\_\_\_ নকৰিব।

প্ৰকাশিতবাক্য ২১:৪ তাতে মৃত্যু আৰু নহব শোক বা ক্ৰন্দন, বা \_\_\_\_\_ আৰু  
\_\_\_\_\_।

**টোকা:** পাপ প্ৰৱেশ কৰোতে আদম আৰু হাৱাই যিবোৰ হেৰুৱাই লৈছিল, সেই সকলোবোৰকে ঈশ্বৰৰ নতুন ৰাজ্যত পুনৰুদ্ধাৰ কৰা হ'ব, এনেকি আদিম মূল আহাৰ নিৰামিশ ভোজনকো। নতুন পৃথিৱীত কোনো জীৱ-জন্তু হত্যা কৰা নহ'ব আৰু ভোজন কৰাও নহ'ব।

### ১৭. ঈশ্বৰ যিহোৱাক সন্তুষ্ট কৰিব পৰাকৈ মই কেনেকৈ খাদ্য আৰু স্বাস্থ্য সলনি কৰিব পাৰিম বাবু?

যিহিষ্কেল ১১:১৮-২০ তেওঁবিলাকে সেই দেশলৈ যাব আৰু তাৰ আটাই গৰ্ভিত আৰু ঘিণলগীয়া বস্তু তাৰ  
মাজৰ পৰা \_\_\_\_\_

মোৰ বিধিত চলিব, আৰু মোৰ শাসন-প্ৰনালী পালন কৰি সেই অনুসাৰে কাৰ্য্য কৰিবৰ নিমিত্তে মই  
তেওঁবিলাকক একেটা চিন্ত দান কৰিম আৰু তোমালোকৰ অন্তৰত এক নতুন আত্মা স্থিতি কৰিম।

**টোকা:** আমি যেতিয়া ঈশ্বৰৰ স্বাস্থ্য বিধান পালন কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লওঁ, তেওঁ আমাৰ ভিতৰত এটা নতুন আত্মা  
সুমুৱাই দিয়ে, যিয়ে নেকি স্বাস্থ্য সন্মত জীৱন নিৰ্বাহ কৰিবলৈ আমাক প্ৰয়োজনীয় শক্তি প্ৰদান কৰে। যোহন ১:১২।

# আপোনাৰ সহাৰি

ঈশ্বৰে তেওঁৰ সেই স্বাস্থ্য বিধানবোৰ পালন কৰাৰ বাবে দানিয়েল আৰু তেওঁৰ বন্ধু কেইজনক মান সন্মান দিছিল, যি স্বাস্থ্য বিধানবোৰ খ্ৰীষ্টিয়ান জীৱন ধাৰনৰ এটা অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ অংশ। ঈশ্বৰৰ বাক্যত থকা স্বাস্থ্য বিধানবোৰ পালন কৰিবলৈ আৰু তেওঁৰ আত্মা আপোনাত নিবাস কৰিব পৰাকৈ আপোনাৰ শৰীৰটোক এটা পবিত্ৰ মন্দিৰ হিচাপে তেওঁলৈ আগবঢ়াই দিবলৈ আপুনি ইচ্ছুক নে বাৰু?

উত্তৰ: \_\_\_\_\_

## সংযোজন

এই খন্ডটিয়ে অতিৰিক্ত অধ্যয়নৰ বাবে অধিক তথ্যৰ যোগান ধৰিব।

### পিতৰৰ দৰ্শনটোক আহক ভালকৈ বুজি লওহক

পিতৰে দেখা ডাঙৰ কাপোৰৰ নিচিনা এটা পাত্ৰৰ দৰ্শনটোক (পাচনিকৰ্ম ১০:৯-২৮) বহুতে অশুচি জীৱ-জন্তু খোৱাতো ন্যায্যবুলি প্ৰমান কৰাত ব্যৱহাৰ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে। তেওঁবিলাকে কয় এইটোৱে হেনো প্ৰমান কৰে যে যিকোনো প্ৰাণীয়েই খোৱাৰ উপযোগী বুলি যীচুৱে তেওঁৰ শিষ্যবলাকক শিকাইছিল।

যিকি নহওক, সেই ডাঙৰ পাত্ৰটো নামি অহাৰ প্ৰতিবাৰতে অশুচি জীৱ-জন্তুবোৰক মাৰিবলৈ আৰু ভোজন কৰিবলৈ যেতিয়া পিতৰক কোৱা হৈছিল, তেওঁ এইদৰে উত্তৰ দিছিল, হে প্ৰভু, এনে নহওক: কিয়নো মই একো বৰ্জিত আৰু অশুচি বস্তু কেতিয়াও খোৱা নাই (পাচনিকৰ্ম ১০:১৪)। ভালকৈ মন কৰিব যে এনেকি চাৰে তিনি বছৰ যীচুৰ উপদেশ শ্ৰৱণ পিছতো, অশুচি খাদ্য খোৱাত যে কোনো বাধা নাই, তেনেকুৱা কথাৰ অকনমানো ইঙ্গিত বা ধাৰনা পিতৰে লাভ কৰা নাছিল। লক্ষ্য কৰিবলৈ এইটোও এটা মন আকৰ্ষণ কৰা কথা যে তেওঁৰ এই দৰ্শনত, পিতৰে সেই পাত্ৰটোৰ পৰা খাবলৈ কেতিয়াও কোনো এটা বস্তু লোৱা নাছিল।

কাপোৰৰ নিচিনা ডাঙৰ পাত্ৰৰ পিতৰৰ দৰ্শনটোৰ উদ্দেশ্য কেতিয়াও অশুচি জীৱ-জন্তুবোৰক খাবলৈ পবিত্ৰ কৰিবলৈ নাছিল। স্বয়ং পিতৰ নিজেই এই দৰ্শনটোৰ ব্যাখ্যা ২৮ পদটোত আগবঢ়াইছে: কোনো মানুহক বৰ্জিত বা অশুচি নুবুলিবলৈ ঈশ্বৰে মোক দেখুৱালে। আকৌ ৩৪ পদত, “সচকৈ কবলৈ গলে মই গম পাই গলো যে “ঈশ্বৰ পক্ষপাতী নহয়” বুলি কওতে পিতৰে দৰ্শনটোৰ মূল কথাটোৰ সাৰাংশটোকে কৈছিল।

পিতৰক প্ৰদান কৰা বানীটো লোকসমূহক পবিত্ৰ কৰিবলৈহে আছিল, জীৱ-জন্তুবোৰক নহয়। যিহুদী শিষ্য বিলাকৰ মনত সাঁচ বহুৱালৈহে এই দৰ্শনটো প্ৰদান কৰা হৈছিল যাতে তেওঁবিলাকে পৰজাতি বিলাকক অশুচি বুলি নকয়, আৰু যাতে পৃথিবীৰ সকলোবিলাক মানুহলৈ শুভবাৰ্তা বিনামূলীয়াকৈ প্ৰচাৰ কৰা হয়।

## প্ৰাৰ্থনাই আহাৰ শুচি পবিত্ৰ কৰে নেকি?

উত্তৰ কালত হবলগীয়া ধৰ্ম্মাভ্ৰষ্টতাৰ বিৰুদ্ধে ১ম তীমথিয় ৪:১-৫ পদবোৰত প্ৰদান কৰা সতৰ্কত, ভূত চয়তানক অনুসৰন কৰা, বিয়া-পাতিবলৈ নিষেধ কৰা আৰু বিশেষ কিছুমান খাদ্য দ্ৰব্যৰ পৰা পৃথকে থকা আদিকে ধৰি অনেক বিধৰম্ম অন্তৰ্ভুক্ত হৈ আছে। হয়তো, আটাইতকৈ অধিক ভুলকৈ বুজি লোৱা কথাটো ৪ পদত আছে, যত এনেকৈ কোৱা হৈছে, “কিন্তু ঈশ্বৰক সৃষ্টি সকলো বস্তুৱেই উত্তম।” এই পদটোৰ অৰ্থ হৈছে যে, প্ৰতিটো সৃষ্টি বস্তু এটা বিশেষ উদ্দেশ্যত সৃষ্টি কৰা হৈছে। কিন্তু কিছুমানে ইয়াৰ অৰ্থটোক এইবুলি ধৰি লয় যে, প্ৰতিটো জীৱ-জন্তু খোৱাৰ উপযোগী যদি ইয়াৰ ওপৰত আন্তৰিকতাৰে প্ৰাৰ্থনা কৰা যায় আৰু ধন্যবাদৰ প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই আবশ্যবাদ কৰা হয়। ইয়াৰ অৰ্থ এনেকুৱা হব যে, শেন জাতীয় চৰাই, মৌসাপ চৰাই, পহিতাচোৰা, এন্দুৰ, বা বাদুলি ইত্যাদিবোৰো প্ৰাৰ্থনা কৰিলে খোৱাৰ উপযোগী হব। এনেকুৱা ধৰনৰ ব্যাখ্যা হব অযুক্তিকৰ আৰু বিপদজনক। “তোমালোক ভ্ৰান্ত নহবা, ঈশ্বৰক ভাঙনা কৰা নাযায়; কিয়নো মানুহে যিহকে বয়, তাকেহে দাব” (গালাতীয়া ৬:৭)।

কোনো এটা ভুল সিদ্ধান্তত উপনিত হোৱাৰ পৰা আমাক সুৰক্ষা দিবলৈ, পোলে লৰা লৰিকে এইবুলি কৈছিল. “কিয়নো ঈশ্বৰক বাক্য আৰু প্ৰাৰ্থনাৰ দ্বাৰাই সকলোকে পবিত্ৰ কৰা হয়” (১ম তীমথিয় ৪:৫)। গতিকে প্ৰথমতে ঈশ্বৰক বাক্যই ইয়াক অনুমোদন কৰিবই লাগিব আৰু তাৰ পাছতহে ধন্যবাদৰ প্ৰাৰ্থনাই ইয়াক খোৱাৰ উপযোগী কৰিবলৈ পবিত্ৰ কৰিব।

মন কৰিলে সহায়ক হব যে ইংৰাজী মিটচ/Meats (অসমীয়াত যি যি খোৱা বস্তু) শব্দটো মূল ভাষাত কেৱল মাংশ জাতীয় খাদ্যতেই সীমাবদ্ধ হৈ থকা নাই। আমি জানিব পাৰো যে পৌলৰ আলোচনাটিয়ে বাইবেলে অশুচি বুলি কোৱা জীৱ-জন্তুবোৰক সাঙুৰি লোৱা নাই, কাৰন যি যি খোৱা বস্তুবোৰক কিছুমানে খাবলৈ নিষেধ কৰিছিল, “সেইবোৰক বিশ্বাস কৰা আৰু সত্যক জনাবিলাকে ধন্যবাদেৰে সৈতে প্ৰাহা কৰিবলৈ ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰিছিল” (৩পদ)।

ধন্যবাদেৰে সৈতে প্ৰাহা কৰিবলৈ ঈশ্বৰে সৃষ্টি কৰা খোৱা বস্তুৰ এটা বিবৰন শাস্ত্ৰবাক্যত অতি সহজেই বিচাৰি পোৱা যায় (আদিপুস্তক ১:২৯; ৩:১৮; লেবীয়াপুস্তক ১১:১-২২)। এই পৃষ্ঠাটি সেই বিলাকলৈ লিখা হৈছিল যিবিলোকে “বিশ্বাস কৰিছিল আৰু সত্যক জানিছিল।” ঈশ্বৰক বাক্যই সত্য। মাত্ৰ যিবিলোকে “বিশ্বাস কৰে আৰু জানে” তেওঁবিলাককহে তেওঁৰ বাক্যই সেই বস্তুবোৰক ওচৰলৈ চলাই নিব যাক “ধন্যবাদেৰে সৈতে প্ৰাহা কৰিবলৈ” “পবিত্ৰ” আৰু সৃষ্টি কৰা হৈছিল। যিবিলোকে অশুচি খাদ্য দ্ৰব্য খাই থাকিও “নিজকে নিজে পবিত্ৰ কৰে” তেওঁবিলাক যীচুৰ দ্বিতীয় আগমনত বিনষ্ট হব (যিচয়া ৬৬:১৫-১৭)।